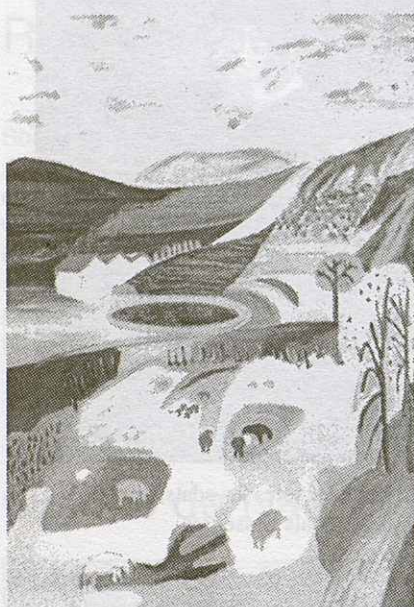

Margarita Llobet: Una pintora roquerola exposa a París

Aquesta roquerola, nascuda al poble el 1959, ens ha rebut a casa seva on hem pogut mantenir un petit bis a bis sobre la seva trajectòria artística i la seva darrera exposició a París

Un dels quadres exposats a París;
"Paysage pour s'envoler"

De caràcter introvertit, assegura trobar en la pintura un vehicle capaç de canalitzar la necessitat d'expressió que hom porta dins, vital e ineludible, com n'hi ha d'altres. Intenta dedicar-s'hi una estona cada dia, prenent temps al temps; Es, sens dubte, una passió compartida: treballar al restaurant dels seus pares (Can Maties), juntament amb la feina d'impartir algunes classes, absorbeixen la resta de les seves hores. Tot i que en els seus inicis es decantà més aviat per l'escultura, la pintura la tempta més ara: " potser ofereix més comoditat, no et lliga tant al temps ".

Pinta directament al bosc, doncs li resulta difícil imaginar el que no veu (pintar sense cap referent) però no li costa gens veure les coses segons ella imagina que són. Acostumen a ser espai prou oberts, amplis, que et permeten jugar a recórrer-ls infinitament amb la mirada.

El mar, el cel, les roques, els arbres dominen les seves composicions: Són susceptibles, dúctils d' ésser modificats en llur forma, però alhora

resisteixen en la seva essència, sense deixar de ser mar, roca, arbre.....alhora que permeten identificacions o associacions que elements concrets i estrictament definits farien esvaïr. En els seus paisatges, la importància del color resulta tan imprescindible com la de la forma. Els primers esdevenen òbvia manifestació de l'expressivitat dels seus quadres: vius, càlids, lluminosos..., fins al punt que la Margarita en alguna ocasió ha assegurat : " M'interessa, no tant el que pinto, sinó el reforç que dóna la pasta de color " .

Ha configurat el seu propi estil envers una tendència que no va saber trobar ben bé durant la seva època d'estudiant de Belles Arts i que ara no li agradaria definir. Si més no, considera que si l'hagués d'anomenar d'alguna manera, es trobaria segurament a meitat de camí entre l'expressionisme i el naïf (pintura ingènua o d'infant). Si bé el seu estil es consolida i s'aferma, no renuncia a influències d'artistes com Kandinsky, Gauguin i Munch. També diu sentir-se atreta per Karel Appel i Jean Voss.

Fou a Cadaqués on la Margarita començà pintar els seus primers quadres, durant l'estiu de 1979, tot just abans de començar la carrera d'Arquitectura; L'abandonà, veient que no era ben bé allò que cercava i es passà a Belles Arts. Dels primers anys de carrera, recorda sentir-se una mica desorientada, entre professors " petits genis " que intentaven arrossegat-te envers un estil o un altre. Acabà especialitzant-se en Escultura i és diplomada des de 1989.

Des d'ençà, ha exposat en diferents ocasions sola o bé participant en exposicions col·lectives, tant de pintura com d'escultura. : a la Roca, Granollers, Blanes, Madrid, Súrria, Barcelona, Sitges, però també a França (Anglet, Pau i Aix-en-Provence) on , segons la pintora, " és més fàcil obrir-te camí com artista.

Reps suport i promoció " .

La darrera exposició que ha dut a terme ha estat precisament a París, al " Beauté Club Chatelet ", on ho va fer de manera individual, durant vint-i-sis dies del passat mes de desembre.

Fent referència a l'estat de cultura del nostre poble, aquesta roquerola considera que es troba força estancada en quan a activitats, " Hi ha molta gent que té ganes de fer coses.

La pintora amb el propietari del "Beauté Club Chatelet" durant l'exposició a París

Haurien d'existir els medis necessaris ". D'altra banda, pensa que per exemple, la construcció d'una biblioteca és molt necessària, així com també creu que hauria d'existir una sala d'exposicions: " L'Ajuntament se n'hauria de fer càrrec " .

Des de la revista, t'agraïm la teva atenció i et desitgem sort en la resta de la teva trajectòria artística.

Isabel Pérez